

Stipendieberättelse

Studier vid UN Habitat kring urbaniseringen
och utvecklingen av slumområden
i framförallt Asien och Afrika

Av: Tomas Eriksson

Inledning	3
Besöktet vid UN Habitat	4
Övriga studier	8
Slutsatser	9
Sammanfattning	12
Statistik	13

Bakgrund

År 2001 var jag på reportageresa i Dhaka, Bangladesh. Där kom jag i kontakt med den fruktansvärda miljösituationen i staden, orsakad av en mycket hastig och okontrollerad urbanisering när jag skriv artiklar om ett svensk biståndsprojekt där Sida gav avgasrenade bussar till staden.

Detta ledde i sin tur fram till att jag sökte och fick ett stipendium för studier av miljösituationen i Dhaka. Kunskaper därifrån har bland annat använts för att skriva om miljösituationen i världens stora städer och i Dhaka i synnerhet i tidningar som Svenska Dagbladet, Sydasiens, Skövde Nyheter och ETC. Jag höll också föreläsningar kring miljösituationen i Dhaka vid miljöbiblioteket på Lunds Universitet och hos Ordfront i Falköping.

Som en fortsättning på detta sökte jag därför ett stipendium vid FNs bosättningsprogram UN Habitat, där världens samlade expertis på urbaniseringsfrågor arbetar.

Målsättning

Avsikten med besöket vid UN Habitat var att lära mig så mycket som möjligt om den snabba urbaniseringen i tredje världen och vad den innebär för människor livsvillkor. Jag ville också titta på hur de svällande städerna påverkade klimat och miljöförändringar. Målet var att få kunskap och idéer som gör att jag kan skriva artiklar om urbaniseringen i svenska och gärna utländska tidskrifter och tidningar.

Arbetsmetod

Arbetsmetoden var i första hand "journalistisk": jag läste på så gott jag kunde för att kunna ställa rätt frågor. Sedan intervjuade jag de experter vid UN Habitat som anses vara världsledande inom sina kunskapsområden. Jag läste också en hel del utdelade skrifter i efterhand.

Studiebesök vid UN Habitat i Nairobi

Söndag 14 juni

Flög från Stockholm till Kenya via Amsterdam. Jag landade på Kenyatta Airport i Nairobi på morgonen måndagen den 15 juni. Därefter följde ett schema enligt nedan.

Måndag 15 februari

- Intervju/möte med Sharad Shankardass, presschef vid UN Habitat, samt Josephine Chege vid UN Habitats pressavdelning. Shankardass och Chege bjöd på en kort presentation av UN Habitats nya huvudinriktning kring fem fokusområden och anledningen till att man valt att koncentrera arbetet kring dess. De redogjorde också för den betydelsefulla roll Sverige har i UN Habitats arbete som en av de största bidragsgivarna. Vi diskuterade också problemen med att få omvärlden medvetna om de utmaningar som de kraftigt växande städerna i framförallt Afrika och Asien står in för.

Tisdag 16 juni

- Intervju/möte med Daniel Adom, expert på frågor kring vatten- och sanitetsfrågor i slumområden. Daniel berättade om sanitetsfrågor och om olika senaste tekniska landvinningar som gjorts samband med arbetet med mindre avloppsnät där avföring samlas till värdefullt gödsel (som enligt Adom kan bli mycket värdefullt inom en snar framtid eftersom fosfor som är en viktig del i konstgödsel håller på att ta slut). UN Habitat bidrar till den tekniska utvecklingen genom att finansiera arbetet med demonstrationsanläggningar. Daniel Adom redovisade också de miljöproblem som uppstår i städerna på grund av dåliga och ibland inga avloppssystem. Han berättade också om hur viktigt svenska Water Week är för utvecklingen av förbättrade vatten- och avloppssystem i de växande städernas slumområden och hur svenska innovationer som toaletter som delar urin och avföring och mulltoaletter kan bli en del av lösningen för bättre sanitära förhållanden i slumområden.
- Intervju/möte med Dan Lewis, UN Habitats expert kring bosättningsfrågor i samband med kriser (vilket är lite av en sidoverksamhet inom UN Habitat). Lewis berättade om arbetet med att försöka skapa drägliga livsvillkor för människor efter katastrofer när den första vågen av akuthjälp dragit vidare till nästa katastrof, ett arbete där han gav exempel på hur UN Habitat arbetar i dag för att hjälpa de människor som blev hemlösa efter jordbävningen 2005 i Pakistan. Han berättade också hur man hanterar situationer där människor mist sina hem och egendomar i samband med krig eller etnisk rensning – som exempel berättade han hur man fördelade om egendomarna för de 29 000 familjer som fördrevs vid etniska rensningar i Kosova och hur man nu har att hantera en situation där en miljon människor mist sina hem i östra Kongo.
- Intervju/möte med Eduardo Lopez Moreno, redaktör för UN Habitats årliga skrift "State of the World Cities". Moreno berättade bland annat om hur tredje världens städer nu drabbats av "sprawl", dvs att de stora städerna växer till ytan och sväljer mindre orter och landsbygd. Han berättade också om den "asymetriska" tillväxten i Afrika med många småstäder och några jättestora men få mellanstora städer. Han berättade vidare om hur viktigt det är att politikerna kortsiktigt låter städerna ta resurser från landsbygden för att bli ekonomiska motorer för hela landet.
- Intervju/möte med Ben Arimah, redaktör för UN Habitats skrift "Global Report on Human Settlements". Arimah berättade bland annat de "push-faktorer" som får folk att flytta från

landet till städerna om hur livet ser ut för de flesta människor som flyttar in till städernas slumområden. Han berättade om de även stora problemen med landsfrågorna, hur dyr marken är att köpa i städer som Nairobi och arbetet med att försöka ge människor någon form av besittningsrätt till sina bostäder. Han berättade vidare om de lysande affärer som de som (ofta med lokala politikerns mycket goda hjälp) äger mark och byggnader i slummarna. Han berättade också om de stora miljöproblem som finns i de stora städerna och problemet med luften i afrikanska städer eftersom Afrika översvämmas av billiga begagnade japanska bilar som skeppas från länder som Japan och Singapore.

Onsdag 17 juni

• Intervju/möte med Graham Alabaster, chef för UN Habitats arbete med vatten- och avloppsfrågor. Han berättade bland annat om hur svårt det är att få gehör för dessa avlopps- och sanitetsfrågor eftersom de faller mellan hälsofrågor och vattenverksfrågor. Ytterligare ett problem är att just avlopp och sanitet inte är några ”fina” ämnen som sjukvårds- eller skolfrågor och att det får många som arbetar med frågorna att känna det som ett straff.

• Intervju/möte med Mohamed El-Sioufi och Michael Mutter som arbetar med att försöka finna former för att hjälpa människor att hitta finansiering som gör det möjligt för dem att köpa sina bostäder, ett arbete där bland annat svenska Swedbank bidrar med expertis i fråga om bostadsfinansiering. De berättade hur man arbetar från två ändar:

- dels genom lokala grupper som arbetar med mikrolån från medlemmar
- dels genom att försöka förmå banker att låna ut pengar till dessa grupper. Mutter berättade att gruppptrycket inom kooperativen är så starkt att lånen dit blir en både säkrare och bättre affär för bankerna än lån till medelklasshus.

Mutter berättade också om det stora problemet med korrupktion när myndigheter ska försöka bygga åt fattiga människor, dessa byggen tenderar att bli i genomsnitt dubbelt så dyra som om de sker utan statlig inblandning.

• Intervju/möte med Christan Schlosser som är chef för en av UN Habitat skapat fond som med biståndspengar och lån från bland annat Spanien, Bahrain och Rockefeller Foundation lånar ut pengar till fastighetsprojekt i tredje världens städer.

• Intervju/möte med Cecilia Andersson, Laura Petrella och Claude Ngomsi som arbetar inom projektet Safer Cities som ska försöka hitta metoder att få människor att känna sig säkra i slumområden som ofta har en mycket hög och våldsam kriminalitet. De berättade bland annat hur en stor del av arbetet rör kvinnofrågor eftersom kvinnor i de farligaste delarna av städerna inte törs åka med offentliga transporter och inte gå ut efter att det blivit mörkt. Det hindrar exempelvis kvinnorna från att arbeta och studera. De berättade vidare att Sverige är en förebild eftersom framförallt eftersom svensk polis samarbetar med andra myndigheter, därför finns också en svensk expert från rikspolisstyrelsen stationerad i Nairobi. De berättade vidare att ofta anses polisen själva vara det största problemet i många länder – med fattiga polismän som tar mutor, är dåligt utrustade och dåligt utbildade.

Torsdag 18 juni:

• Studiedag i Kibera, det jättelika slumområdet i Nairobi som rymmer en miljon människor som bor under miserabla förhållanden. Jag fick bland annat ett arbetet med ”slum upgradering” beskrivet för mig av Francis Omondi Ombuoglar och Linus Sijenyi, båda aktiva i arbetet med

att förbättra en av delarna i Kibera, kallad East Soweto. Där träffade jag också familjer som nyligen flyttat dit från landsbygden som berättade om sina liv.

Fredag 19 juni

- Intervju/möte med Inga Björk-Klevby, svensk tidigare ambassadör, numera vice director och därmed näst högsta tjänsteman på UN Habitat. Klevby-Björk berättade bland annat om att de snabbt svällande städerna i Afrika och Asien saknar kapacitet och kunskap för att kunna ta emot alla nya invånare. Städerna har också svårt att hävda sina behov i länder med starkt statsmakt – där politiker tror att de kan planera urbaniseringen men allt kommer på efterkälken. Hon berättade om hur man försöker öka forskning och annan kunskapsuppbyggnad kring snabbt växande städer, och hur man arbetet för att försöka få den rika världen att lägga in urbana utvecklingsfrågor i sina biståndsbudgetar och bidra med kunskap om teknologi, miljöfrågor och trafiklösningar.

- Intervju/möte med Rafael Tuts som berättade vad klimatförändringarna kommer att betyda för städerna, framförallt för de fattiga som bor i de områden som kommer att drabbas värst om havsnivån höjs (New Orleans var en dramatisk väckarklocka). Flera av de stora städerna i Västafrika – Dakar, Banjul och Cotonou för att ta några exempel – kommer att tvingas flytta en stor del av sin befolkning. Det gäller också städer som Alexandra och Maputo. Utmaningen ligger, enligt Tuts, i att det är städer Mumbai, Lagos och Shanghai som växer mest och där vill folk ha bilar, luftkonditionering och allt annat som finns i den rika världen. Han berättade om arbetet med att hitta globala och nationella fonder som kan ersätta de som kommer att förlora sin egendom. Rafs Tuts hävdade att det allra bästa en stad kan göra för att bidra till sänkning av koldioxidutsläpp är att satsa på allmänna transportmedel – en satsad krona beräkna ge nio kronor tillbaka i form av snabbare transporter, höjd tillväxt och bättre luft vilket sänker sjukvårdskostnaderna. Och just ekonomisk vinst är det enda argument som biter, enligt Tuts.

- Intervju möte med Anuntha Krishnan, en norrman anställd vid UN Habitat som berättade om arbetet med att utbilda ungdomar från slumområdena i Nairobi till hantverkare, i första hand snickare, elektriker och rörmokare. Målet är att skapa en rörelse som där de med hjälp av sina lärdomar kan få jobb på större byggen, men där de också ”betalar tillbaka” genom att själva utbilda nya ungdomar i stadens slumområden så att de kan få jobb och dessutom höja standarden i sina egna områden.

Måndag 22 juni

- Intervju/möte med Helen Andreasson, svensk handläggare på avdelningen som hanterar Sustainable Urban Development Network, SUD-net. Hon berättade bland annat om avdelningens arbete med att stärka stadsledningarnas kunskaper genom att i nätverksform utbyta erfarenheter och kunskap och om hur UN Habitat bidrar med juridisk och administrativ kunskap.
- Möte med presschefen Sharad Shankardass för kompletterande frågor och sammanfattning av vad jag fått ut av föregående veckas studier.

Tisdag 23 juni

Skrev ut anteckningar och läste litteratur i UN Habitats bibliotek på förmiddag. Besökte ett sjukhus i Ngong på eftermiddagen där doktor Ntonjira Muthoni berättade om hur sjukhuset arbetar för att kunna ge åtminstone enklare behandlingar till stadens allra fattigaste.

Onsdag 24 juni

- Möte/intervju med Bengt Baedecke på svenska ambassaden i Nairobi, som ansvar för det svenska samarbetet med UN Habitat. Baedecke berättar bland annat om vilka intressen Sverige bevakar i samarbetet med UN Habitat.
- Nytt besök i en ny del slumområdet Kibera, bland studerade vi några försök att skapa stationer för tvätt, duschar och toaletter. Därefter förevisades jag arbetet vid en av slumområdets ungdomsavdelningar som försöker fånga upp unga män på väg in i brottslighet, bland annat genom att ge dem jobb så att de kan tjäna ihop till fickpengar.

Torsdag 25 juni

- Avslutningsmöte med presschefen Sharad Shankardass som berättar om vägar att finna information om utvecklingen i städerna och gav mig bra namn på forskare för framtida. Därefter hemresa via Amsterdam, där ett anslutningsplan kom till Stockholm på morgonen fredagen den 26 juni.

Övriga intervjuer

Thomas Melin, chef för arbetet med urbant bistånd vid svenska SIDA intervjuades före avresan till Nairobi. Han berättade bland annat den svenska synen på urbant bistånd och svenska insatser, men också om allmänna trender och om svårigheterna att få biståndsgivare - men också mottagarländernas regeringar att satsa på bistånd till stadsmiljöer. Thomas Melin hjälpte mig att kunna leta reda på rätt personer inom UN Habitat.

Mejlintervju med Johan Willert vid svenska ambassaden i Dhaka kring situationen i Hazaribagh, hjärtat i läderproduktionen i Bangladesh. Hazaribagh är en av landet allra värsta miljöbovar och ligger mitt i en av stadens mest tätbefolkade områden.

Läst litteratur

- UN Habitat Annual Report 2008
- State of the World Cities 2008/2009
- Global Reports of Human Settlements 2007
- UN Habitats nya magasin Urban World nummer 1-2.
- Sidas faktabladsserie "Fighting Poverty in an urban world."
- Faktamaterialet till arbetet med SUD-net – Sustainable Urban Development Network.

Slutsatser

Städerna i framförallt Afrika och Asien växer med en enorm fart. Städer som Dhaka i Bangladesh och Lagos i Nigeria växer med en miljon invånare per år. Om tio år kommer de att vara större än New York, dubbelt så stora som Paris och tre gånger större än London. Den inflyttning vi ser till de större städerna i Afrika är enligt UN Habitats experter den största folkomflyttningen i historien. Och inflyttningen som tidigare var som kraftigast till de allra största städerna börjar allt mer komma till mellanstora städer med 500 000 till 4 000 000 miljoner invånare. Om tio år kommer städer som Beihai i Kina, Ghaziabad i Indien, Sana'a i Jemen, Kabul i Afghanistan och Bamako i Mali att ha dubbelt så många invånare som 2006 (se separat tabell).

Städerna har dock inte kapacitet att ta emot denna kraftiga befolkningsökning under ordnade former. Det finns inte heller jobb eller bostäder till dem. De flesta som flyttar hamnar i de stora städernas slumområden. I Afrika, söder om Sahara, bor i dag 70 procent av stadsborna i slum, i Sydasiens (Indien, Pakistan, Bangladesh, Nepal och Sri Lanka) bor 60 procent av stadsborna i slum. I några av de afrikanska staterna – Sudan, Centralafrikanska Republiken och Tchad bor över 90 procent av stadsborna i slum. Där får de bo i fallfärdiga skjul utan besittningsrätt eller annat skydd. De allra flesta saknar arbete inom formell sektor med någorlunda gynnsamma villkor, de är istället hänvisade till att arbeta som daglönare, jobba hos privatpersoner eller arbeta med provisionsförsäljning med usla villkor. Många tvingas in i brottslighet eller prostitution för att kunna överleva.

Så växer städerna

Tillväxten sker i huvudsak på tre olika sätt:

- En "naturlig" befolkningstillväxt i städerna.
- Folk flyttar in från landsbygden.
- Så kallad sprawl (jag brukar kalla Los Angelesfiering) där städerna växer så att de sväljer mindre städer och byar som tidigare låg utanför stadsområdena.

En fjärde tillväxtfaktor blir dock allt vanligare – vid oro eller naturkatastrofer flyr folk till städerna istället för att stanna i regionen eller flytta i de flyktingläger som brukar upprättas.

Vid oroligheterna i Swatdalen i Pakistan försvann runt 90 procent av flyktingarna in i städerna.

Bo kvar eller flytta

För en utomstående betraktare förefaller det vara ett attraktivt alternativ att avstå från en flytt till städerna eller till och med lämna städerna för landsbygden. Men livet på landsbygden är i många fall minst lika hopplöst, ibland värre. Där finns inga möjligheter att försörja sig. I städerna finns chansen i alla fall chansen att tjäna pengar och att få framgång. Stadsflytten ger också unga människor möjlighet att komma bort från den starka sociala kontrollen på landsbygden – vi kan ju alltid ställa oss frågan varför vi själva tränger ihop oss på Södermalm, när vi kan få ett åttarumhus med ett par tunnland skog utanför Arjeplog för samma pris som en etta vid Hornstull. Motiven för flytt är desamma som de en gång var i västvärlden, det är bara det att det sker med en våldsamt mycket högre .

Ekonomiska motorer

Städer är en förutsättning för ekonomisk utveckling, men eftersom städerna växer så fort och okontrollerat blir det inte de ekonomiska motorer de skulle kunna vara. Men politikerna i tredje världen har ofta sina väljarbaser på landsbygden och undviker att stödja den utveckling i städerna som i förlängningen skulle leda till bättre utveckling på landsbygden. Så här säger exempelvis Eduardo Moreno, chef för FN-rapporten States of the World Cities:

"Politikerna måste låta städerna ta resurser från landsbygden. Politikerna måste se städer som utvecklingsprojekt - det skulle betala sig många gånger om för landsbygden eftersom städerna genererar stora inkomster till landsbygdsbefolkningen när de fungerar."

Bistånd

Trots att en mycket stor del av världens fattiga bor i städer går endast tio procent av världens bistånd till utvecklingsarbete inne i städer – samma sak gäller det svenska biståndet. Dan Lewis vid UN Habitat säger att det ofta berör på att biståndsgivarna tänker sektoriellt – att man vill ge pengar till jordbruksutveckling, kampen mot HIV, kvinnligt företagande, skolor osv. Däremot är det svårt att få biståndspengar till att göra livet bättre i största allmänhet för människorna i städernas slum. Det är också så att det är mycket svårare att styra utvecklingen i en stad, vilket gör att biståndsgivarna hellre tar sig an den mer lätthanterliga landsbygden. En komplikation från svensk horisont är att man förbundet sig att låta mottagarländerna av biståndspengar bestämma till vilka projekt biståndet ska gå – och de väljer INTE att satsa på utveckling av stadsmiljöer.

Miljö- och klimatfrågan

Många av framtidens ödesfrågor avgörs i städerna, klimatfrågan är en. Städerna beräknas stå för två tredjedelar av världens energiförbrukning och utsläpp av växthusgaser. Och framtidens tillväxt sker i städer som Mumbai, Shanghai och Lagos där folk vill ha bilar och luftkonditionering som i Los Angeles och Tokyo. I dag är fortfarande Los Angeles och Sao Paulo världens värsta "koldioxidbovar" men snart kan de kinesiska och indiska jättstäderna vara ikapp och förbi.

Framtida havshöjningar kommer att ställa till mycket stor skada i framförallt västra Afrika. Delar av städer som Dakar, Banjul och Cotonou kommer att dränkas i havet. Men samma sak gäller städer som Alexandria och Maputo. Och det är framförallt de fattiga delarna av städerna som hamnar under vatten. Rafael Tuts, UN Habitats chef för klimatfrågor, berättar att New Orleans var en viktig väckarklocka. De rika bodde högt, de fattiga hade byggt under havsnivån och fick sina hem dränkta.

Rafael Tuts berättade vidare hur viktigt det är att arbeta med att minimera klimatförändringarna. En höjning av haven med 50 cm eller en meter ger begränsade skador i de flesta städer. En höjning med två meter är katastrofal. Samtidigt kan man exempelvis se Afrika få ett stort antal äldre japanska bilar som skeppas dit från Japan, Singapore och andra välmående delar av Asien.

Enligt Rafael Tuts är det enbart ekonomiska argument som kan få människor att ändra beteende. Minsta energilampa måste motiveras med att man tjänar pengar på att använda den istället för traditionella glödlampor.

De växande städerna bidrar också till lokala föroreningen, inte minst den industri som skapas där. Vatten och avlopp är inte dimensionerade för det växande antalet invånare och luften förorenas starkt av bilar, industrier och eldning, problem som gör människor sjuka, vilket sätter tryck på sjukvården och minskar produktiviteten. Lite förvånansvärt eftersom det visar sig att ganska små satsningar ger stora resultat – en studie från Peru visar att en satsad dollar på vatten och sanitet gör 8-15 dollar tillbaka i minskade vårdkostnader och ökad produktivitet. Samma sak gäller satsningar på kollektivtrafik i städer – vilket anses vara den enskilda åtgärd som är allra viktigast i kampen mot klimatförändringarna – här beräknas en varje satsad krona ge nio kronor tillbaka tidsvinster, högre produktivitet och lägre sjukvårdskostnader på grund av bättre luft.

Sammanfattning

Nytta av studierna

Studierna vid UN Habitat, och allt jag läst innan och efter, har tydligt höjt min kunskapsnivå om den snabba urbaniseringens orsaker och följder. Det är också intressant och lite sorgligt att stödet till städernas fattiga är så litet, både från de egna regeringarna som från biståndsgivare. Jag har också fått en bra inblick i städernas både negativa och positiva delar av kampen mot klimatförändringarna.

De kunskaper jag fått har bland annat används för:

- Artikel i Svenska Dagbladet
- Flera andra artikelförslag (men jag har legat lite lågt i avvaktan på publiceringar i SvD).
- Föreläsning vid Högskolan i Skövde.

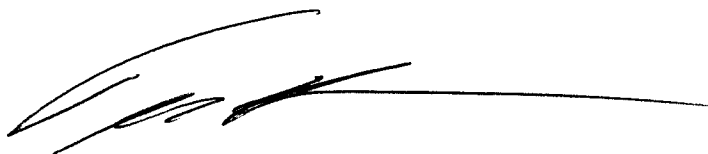
Jag knöt också kontakt med många fantastiskt duktiga och hjälpsamma experter vid UN Habitat, som jag nu börjat bearbeta för nya reportage, bland annat kring de stora vinsterna i att investera i kollektivtrafik.

Jag måste också påpeka att jag blev fantastiskt väl mottagen vid UN Habitat. Deras presschef Sharad Shankardass lotsade mig vänligt med bestämt runt till organisationens experter (ofta med motiveringen att han var imponerad över en journalist som faktiskt tog sig tid att lära sig något, inte bara rusar in och vill snabbfakta och pratminut). Dessa experter tog i sin tur god tid med mig.

Så är mycket glad för det jag lärt och jag har kommit en bit på vägen mot att bli "urbaniseringsexpert" jag har som mål att bli.

Jag kommer därför också med stor säkerhet att söka ett nytt stipendium från er nästa år – denna gång för att kunna delta i World Urban Forum som arrangeras av UN Habitat i Porto Allegro.

Skövde 13 oktober 2009

Tomas Eriksson

De sista två sidorna visar statistik för tillväxten i världens stora städer.

Statistik

Befolkningsstatistik för världens städer

Största städerna	2020	2006
	2020	Plac 2006 inom parentes
	milj inv	milj inv
1. Tokyo	37,3	35,5 (1)
2. Bombay	26,0	18,8 (3)
3. Dehli	25,8	16,0 (6)
4. Dhaka	22,1	13,1 (10)
5. Mexiko C.	21,8	19,2 (2)
6. Sao Paolo	21,6	18,6 (5)
7. Lagos	21,5	11,7 (14)
8. Jakarta	20,8	13,7 (8)
9. New York	20,4	18,6 (4)
10. Karachi	18,9	12,2 (13)

Källa: Citymajors Statistics

Världens snabbast växande större städer

Stad	Inv i mil 2006	Invån i milj 2020	årl. tillväxt procent
	<i>(ranking världens städer)</i>	<i>(Ranking världens städer)</i>	
1. Beihai, Kina	1,4 (278)	5,8 (59)	10,6
2. Ghaziabad, Indien	1,3 (297)	2,8 (159)	5,2
3. Sana'a, Jemen	1,7 (221)	3,4 (123)	5,0
4. Surat, Indien	3,9 (70)	7,7 (41)	5,0
5. Kabul, Afghanistan	3,4 (87)	6,6 (49)	4,5
6. Bamako, Mali	1,4 (273)	2,6 (173)	4,5
7. Lagos, Nigeria	11,7 (14)	21,5 (7)	4,4
8. Faridabad, Indien	1,4 (286)	2,6 (180)	4,4
9. Dar es Salaam, Tanz.	2,8 (118)	5,1 (68)	4,5
10. Chittagong, Banglad	4,4 (60)	7,9 (38)	4,3
.....			
300. Stockholm	1,7 (210)	1,9 (261)	0,7

Källa: Citymajors Statistics

Fotnot: Bland de 30 snabbast växande städerna finns två utanför Asien och Afrika: Santa Cruz i Bolivia på 14:e plats och Las Vegas, USA, på 30:e plats.

Större städer som förväntas minska

Stad	Inv i mil 2006	Inv i milj	2020 årlig tillväxt
	<i>(ranking världens städer)</i>	<i>(Ranking världens städer)</i>	<i>i procent</i>
Pusan (Sydkorea)	3,5 (84)	3,2 (129)	-0,55
Katowice (Polen)	2,9 (114)	2,7 (170)	-0,52
Seoul (Sydkorea)	9,5 (23)	8,9 (31)	-0,50
Milano (Italien)	4,0 (68)	3,7 (129)	-0,46
Rom (Italien)	2,6 (132)	2,4 (195)	-0,46
London (Storbri)	7,6 (28)	7,6 (42)	-0,02

Andel stadsbor som bor i slum

Afrika

Land	procent stadsbor i slum
Sudan	94,2
Centralafrikanska republiken	94,1
Tchad	91,3
Angola	86,5
Guinea Bissau	83,1

Asien

Land	Procent Stadsbor i slum
Laos	79,3
Pakistan	71,7
Bangladesh	70,8
Nepal	60,7
Mongoliet	57,9

Källa: FN Habitat

21 städer hade 2006 över 10 miljoner invånare

1) Tokyo (Japan)	35,5
2) Mexiko City (Mexiko)	19,2
3) Mumbai (Indien)	18,8
4) New York, (USA)	18,6
5) São Paulo (Brasilien)	18,6
6) Delhi (Indien)	16,0
7) Calcutta (Indien)	14,6
8) Jakarta (Indonesien)	13,7
9) Buenos Aires, Arg.	13,5
10) Dhaka (Bangladesh)	13,1
11) Shanghai (Kina)	12,6
12) Los Angeles (USA)	12,2
13) Karachi (Pakistan)	12,2
14) Lagos (Nigeria)	11,7
15) Rio de Janeiro, Brazil,	11,6
16) Osaka/Kobe (Japan)	11,3
17) Kairo (Egypten)	11,2
18) Beijing (Kina)	10,8
19) Moskva (Ryssland)	10,8
20) Manila, (Filippinerna)	10,8
21) Istanbul (Turkiet)	10,0